

et Par forte Bemærkninger om et Spørgsmaal, som paa en Maade har svævet i Stherne over os, nemlig om foreløbige Finantslove, og jeg skal heller ikke drage det ned fra dets Høide. Men jeg kan dog ikke undlade over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds at udtale min Befalgelse over, at han, hvis juridiske Indsigt dog Alle maa erkjende, ikke har benyttet den Leilighed, som her er til Stede, til at modsig den Fremstilling af dette Forhold, som er udgaet fra Kjøbenhavns Universitet. Jeg tror ikke, at det i det Hele er heldigt eller kan billiges, at den videnskabelige juridiske Verden i Danmark har tilladt en Branglere, fremsat af en Mand, der har Statens, Universitetets Stempel som Retslærd, at gjælde for et Evangelium uden paa nogen Maade at modsig den, uden paa nogen Maade at drøfte den. Ikke fra nogen Eneste af den retsvidenskabelige Verden i Danmark er der yttret et Ord derom; men man har ladet de læsfærdigste Skrifter i Pressen tumle med dette Stof, som om det var evige Sandheder. Jeg retter ikke disse Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, men jeg udtaler dem i Almindelighed, og jeg maa befende, at aldrig har jeg saa tydeligt set Dødsmerket paa Universitetets og Universitetsvidenskabelighedens Pande som ved denne Leilighed. Derved, at de have kunnet lade sig passere, have disse Anstalter dømsældt sig selv. Jeg vilde have sat megen Pris paa, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds vilde have grebet Leiligheden til at udtale sig herimod, og for hans Bedkommende kan jeg ikke anse det for heldigt, at han udtalte sig saaledes, at det for dem, som ikke tænke nøiere derover, maatte kunde fremkalde Skimmet af, at han anser foreløbige Finantslove til en vis Grad for tilladelige. Jeg er fuldstændig overbevist om, at hans Mening i saa Henseende ikke kan være væsentlig forskjellig fra afsøde Høldts, den eneste Jurist, hvis Erklæring i saa Henseende ellers har lydt i denne Sag, men desværre hinfedes Graven. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) gjorde i den Tale, som han holdt for et Par Dage siden, en Bemærkning til mig, som jeg, da jeg nu har Ordet, dog ikke kan lade ubesvaret. Jeg henfaste til ham, hvad der var sket siden et vist Aar, og han svarede dertil, at der var sket det, at jeg sidder her. Fuldkommen sandt! Det er ganske rigtig, at det er sket siden den Tid. Jeg vilde ikke sidde her, dersom vi ikke havde faaet Grundloven, men jeg tænker, at jeg og mange Andre sidde her som en Indsigelse imod, at der ikke er sket mere for at føre Grundlovens Mand og Ord ind i Rivet, end der er.

Formanden: Det ærede Medlem brugte angaaende en Del af Pressen et Ord, som havde en unødigt skarp Karakter. Ganske vist retter det ærede Medlem det ikke til nogen Bestemt, men det

er ikke tjenligt under Forhandlingerne at benytte saadanne Udtryk. Naar det ærede Medlem i Begyndelsen af sit Foredrag nævnte, at Regeringen „forbød“ Landstinget at træffe en vis Forholdsregel, har jeg opfattet det saaledes, at der ikke deri laa nogen Tilfjendegivelse af, at Regeringen skulde kunne udøve nogen Indflydelse paa Landstinget, som ikke er hjemlet i Forfatningen.

Zauber: Det er en Selvsølge.

Nimestad: Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at det, som den ærede sidste Læser nu meddelte om, hvad der var passeret i England i 1858, har tilstrækkelig fritaget mig for den yderligere Begrundelse af min Benægtelse af, at der i England i 1858 er sket Noget, som i fjerneste Maade kan sammenlignes med, hvad de Herre foreslaa. Efter det ærede Medlems egen Fremstilling var det, der skete i England i 1858, det, at man der negtede at gaa ind paa den Maade, paa hvilken Ministeren vilde lægge sit Budget; man negtede at gaa ind paa den Skat, med hvilken han foreslog at dække Deficitet paa Budgettet, og dette bevægede Ministeren til at trække sig tilbage, hvorefter der blev forelagt Forslag til en anden Maade. Hvor fjern denne Begivenhed er fra den Situation, der for Dieblisset foreligger her, behøver jeg ikke at gaa nærmere ind paa.

Zauber: Jeg er vis paa, at det ærede Medlem meget godt veed, hvilken Forskjel der er paa de konstitutionelle Former i England og her. Som et Exempel i saa Henseende skal jeg anføre, at man i England overhovedet ikke bruger at forkaeste Love, men man udsætter deres Behandling i 6 Maanedes. Jeg anfører dette, fordi man maatte ellers vilde sige, at der kun forelaa en Udsættelse, ikke en Forkaestelse. Nei, den Slags Ting svarer i England efter engelske Former og Vedtægter netop til det, vi her gjøre.

P. C. Olsen: Jeg skal ikke følge den ærede sidste Læser i hans høje statsretlige Betragtninger, og det saa meget mindre, som jeg har liggende for mig et Blad, der viser, hvor lidt man kan stole paa det ærede Medlem. Hvis det ærede Medlem ønsker Bevis for denne min Udtalelse, skal jeg fremsætte det; ellers skal jeg lade det ligge. I den mindeværdige Nat, — som jeg vel nok kan kalde den — ijsor, da der blev gjort Forsøg paa at forkaeste Finantsloven, sagde det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber), at næst efter det brændende Punkt om Landstingets Sammensætning var det næst brændende Punkt i Forfatningskampen det om Folkethingets Forret for Landstinget i finantsiel Henseende. Jeg har ikke hørt noget Bevis for Folkethingets Forret for Landstinget i finantsiel Hense-